

20 grudnia 1929 r.

H63h 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10915.

Kl. ~~77~~ 12.

77 3/06

L. Dorogi,
(Budapeszt, Węgry).
I. Dorogi,
(Budapeszt, Węgry)
i Dr. Dorogi & Comp. Gummifabrik A. G.
(Budapeszt, Węgry).

Nadymana lalka gumowa i sposób jej wyrobu.

Zgłoszono 22 października 1925 r.

Udzielono 17 sierpnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 29 października 1924 r. (Węgry).

Wynalazek niniejszy dotyczy lalek gumowych. Dotychczas wyrabiano tego rodzaju lalki z dwóch odpowiednio wyciętych płaskich arkuszy bocznych, którym nadawano odpowiedni kształt w ten sposób, że między oba arkusze w tych miejscach, w których po obu stronach środkowej płaszczyzny lalki mają się znajdować kończyny (np. członki postaci ludzkiej lub zwierzęcych), wkłada się wstawki, których środek jest sfałdowany.

Na rysunkach przedstawiony jest przy-

kład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój części przedniej w postaci nadętego zwierzęcia ssącego.

Lalka złożona jest z dwóch arkuszy 1, 2, wykrojonych odpowiednio i przedstawiających postać zwierzęcą i połączonych na krawędzi szwami 5. W poszczególnych miejscach, w których po obu stronach płaszczyzny ukształtowane mają być przedłużenia, np. uszy 6, 6 lub nogi 7, 7, wkłada się między arkusze boczne 1, 2 wstawki 3, względnie 4, składające się każda z arku-

sza sfałdowanego w środku w miejscu 8, względnie 9, i połączonymi szwami 5a, 5a względnie 5b, 5b z częściami bocznymi 1 i 2.

Wyrób masowy tego rodzaju lalek jest jednak bardzo utrudniony, gdyż dokładne wkładanie poszczególnych wstawek 3, 4 i t. d. we właściwe miejsce i odpowiednie połączenie tychże z częściami bocznymi wymaga wiele czasu. Oprócz tego należy uważać miejsca 10, 10, w których przypadają trzy szwy, jako miejsca niebezpieczne które należy wzmocnić naklejonemi łatkami.

Celem uniknięcia tych niedogodności, zamiast poszczególnych sfałdowanych wkładek, niezależnych od siebie i ułożonych wzdłuż szwu 5, łączącego arkusze boczne, według wynalazku arkusze boczne są połączone ze sobą zapomocą jednego tylko biegnącego wzdłuż całego obwodu arkuszy bocznych pierścienia wkładkowego, który składa się z dwóch płaskich pierścieni o szerokości zmieniającej się; w ten sposób uzyskuje się ten nieregularnie zmieniający się przekrój, który jest koniecznie potrzebny, by powstała figura lalki o normalnym wyglądzie, przyczem unika się zejścia się trzech szwów.

Postacie ludzkie i zwierzęce wykonuje się przytem w ten sposób, że szerokość pierścieni płaskich jest częściowo tak mała, a częściowo tak wielka, że po nadęciu lalki, szew obiegający dookoła niej może dojść aż do wąskiego pasa na obwodzie pierścienia łączącego arkusze boczne, a biegnące dookoła na ich brzegach albo też poza ten pas, zaś w miejscach szerszych, zwłaszcza przy kończynach znajdujących się na bokach środkowej płaszczyzny (nogi, ręce, a u zwierząt rogi, uszy), pozostaje wewnątrz zarysu pierścienia wkładkowego.

W ten sposób można wykonać lalkę posiadającą kończyny (np. cztery nogi, dwoje uszu, dwa rogi i t. d.) umieszczone w różnych miejscach bocznego zarysu postaci,

a mianowicie po obu stronach płaszczyzny symetrii danej figury. Przytem można całą postać, a więc zarówno boczne arkusze jak potrzebne wstawki, sporządzać przy pomocy tylko dwóch wycięć, nie trzeba zaś osobno dostosowywać poszczególnych wstawek.

Fig. 2 i 3 przedstawiają główną zasadę nowego sposobu wykonania. Na płycie podstawowej 11 układa się arkusze gumowe 3a i 3b, mające być połączone zamkniętą dwupłatkową wstawką (o kształcie obręczy) i wycina zapomocą spawającego urządzenia, wzdłuż zamkniętej, punktami oznaczonej linii 5c, odpowiadającej każdorazowo postaci mającej się utworzyć. Przy użyciu spawającego urządzenia tnącego, jako też arkuszy wykonanych z niewulkanizowanej kleistej masy gumowej, wycina się oba arkusze 3a i 3b (w znany sposób) nie tylko wzdłuż linii 5c, lecz także równocześnie się je spawa. Powierzchnia leżąca wewnątrz zamkniętej linii 5c odpada, podczas gdy część pozostająca nazewnątrz linii 5c tworzy dwupłatkowy, płaski, zamknięty pierścień. Na płycie 11 rozciąga się arkusz gumowy 1, tworzący jedną część boczną, i na ten arkusz nakłada się dwupłatkowy pierścień 3a i 3b. Między oba płatki 3a i 3b pierścienia wkłada się cienki arkusz, wykonany z materiału, nielepiającego się z gumą, lecz nieutrudniającego przecięcia, np. arkusz papieru, który jednak na fig. 3 nie jest uwidoczniiony. Zanim się włoży arkusz papieru 12 między oba płatki 3a i 3b, trzeba go w środku wyciąć tak, że papier ma również kształt pierścienia. Fig. 4 przedstawia warstwy nałożone na siebie w przekroju. Arkusz papieru, włożony między płatki 3a i 3b, oznaczony jest przez 12. Następnie nakłada się drugi arkusz gumowy 2, który tworzy drugą stronę gotowej lalki. Ułożone jeden na drugim arkusze 1, 3a, 12, 3b i 2 przecina się następnie drugim urządzeniem spawającym 13, którego krawędź tnąca 14 ukształtowa-

na jest według zamkniętej linii 5b, odpowiadającej zarysowi widoku bocznego wykonanej lalki (fig. 3). Zarys 5b obejmuje większą powierzchnię, aniżeli wykrojony otwór dwupłatkowego pierścienia 3a, 3b, tak że wewnętrzny szew wykrojowy 5c tego dwupłatkowego pierścienia leży w każdym miejscu nazewnątrz powierzchni, zamkniętej linią 5b. Urządzenie spawające 13, 14 przecina wszystkie na sobie leżące warstwy gumy. Wykrój spawa równocześnie z wycinaniem krawędź przecięcia arkusza bocznego 2 z krawędzią przecięcia płatką 3a, podczas gdy przedzielający arkusz papieru 12 zapobiega zlepianiu się krawędzi przecięcia płatką 3b z krawędzią płatką 3a. Fig. 5 uwidocznia w przekroju lalkę wykonaną w ten sposób.

Z niniejszego opisu wynika, że lalka składa się z dwóch arkuszy bocznych 1 i 2 oraz ze wstawki, włożonej między te arkusze 3a i 3b, złączonych na wewnętrznym obwodzie szwem 5c, zaś na zewnętrznym obwodzie 5a względnie 5b z każdym arkuszem 1, względnie 2.

Jeżeli dotychczas lalka 23 (fig. 7), wykonana przez złączenie zapomocą szwu 5 dwóch arkuszy 1, 2 (fig. 6), miała otrzymać w różnych miejscach kończyny 21, 15, 16 oznaczone punktami, które to kończyny miały znajdować się po obu stronach płaszczyzny symetrii, zaznaczonej okrężającym lalkę szwem 5, to trzeba było, jak to opisano już w związku z fig. 1, w miejscach nasadek, 21, 15 i 16 między oba arkusze boczne 1 i 2 wstawić szczególne sfaldowane wstawki. Według niniejszego wynalazku zamiast jednak, poszczególnych złączonych wstawek umieszcza się między arkusze dwupłatkowy, zupełnie zamknięty pierścień wstawkowy wzdłuż całego obwodu arkuszy bocznych 1, 2. Ten pierścień wstawkowy winien mieć w różnych miejscach, obwodu różne szerokości, to znaczy w tych miejscach, w których z głównej masy danej postaci nie występują żadne

przedłużenia, może wkładka posiadać mniejszą szerokość aniżeli w tych miejscach, które odpowiadają przedłużeniom. W tych miejscach, w których według poprzedniego sposobu wykonania uwidocznionego na fig. 1, wstawki nie są przewidziane, może być szerokość dwupłatkowego pierścienia wstawki nieznaczna, gdyż te miejsca pierścienia wstawkowego przeznaczone są właściwie tylko do utworzenia łączności między poszczególnymi szerszymi odcinkami pierścienia wstawkowego.

Fig. 8 — 11 przedstawiają np. wykonane w ten sposób postacie bokserów. Stan uwidoczniony na fig. 8 odpowiada stanowi przedstawionemu na fig. 3. Otwór, wykrojony z dwupłatkowego pierścienia wstawkowego 3a, 3b, ograniczony jest szwem 5c, oznaczonym pełnymi liniami. Zarys kropka-kreska oznacza zarys drugiego wykroju, wycinającego gotową postać. W tym przypadku należy również między oba płatki 3a, 3b wstawić arkusz papieru.

Dwupłatkowy pierścień wstawkowy ograniczony jest po wykrojeniu od wewnątrz linią 5c, zaś od zewnątrz — linią kreska-kropka. Pierścień posiada w różnych miejscach bardzo różne szerokości. W miejscach, oznaczonych przez y, szerokość pierścienia jest minimalna.

Postać ludzką wykonuje się w ten sposób, że szerokość pierścieni płaskich 3a, 3b w różnych miejscach obwodu jest tak bardzo różna, iż w stanie nadęcia szew wewnętrzny 5c, łączący oba płaskie pierścienie wstawkowe, może tylko w pewnych miejscach (np. y) obwodu dojść do zewnętrznego zarysu bocznych arkuszy płaskich albo poza niego, t. j. 5a względnie 5b (fig. 5), natomiast w pozostałych miejscach, w szczególności przy kończynach znajdujących się na bokach płaszczyzny środkowej (nogi, ramiona, lub przy postaciach zwierząt uszy, rogi), leży zewnątrz zewnętrznego zarysu bocznych arkuszy płaskich.

Lalka wykonana w ten sposób wykazuje, jak to przedstawia fig. 9; dwie lewe ręce 17a, 17b, dwie prawe ręce 18a, 18b, dwie lewe nogi 19a, 19b i dwie prawe nogi 20a, 20b. Zbędne człony uciną się spawającym przyrządem, przyczem powierzchnie ucięcia spawane są równocześnie tak, że powstaje postać w stanie nadymanym, a przedstawiona w widoku bocznym i zprzodu na fig. 10 i 11. W tym przypadku zewnętrzne zarysy obu płaskich pierścieni 3a, 3b, tworzących dwupłatkowy pierścień wkładkowy, różnią się od siebie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nadymana lalka gumowa, składająca się z dwóch płaskich arkuszy bocznych (1, 2), złączonych dwupłatkowym pierścieniem wkładkowym, znamienna tem, że powyższy pierścień wkładkowy złożony jest z dwóch pierścieni płaskich (3a, 3b) o zarysach zewnętrznych i szerokości paska zmieniających się w zależności od zewnętrznych zarysów figur lalek o naturalnym wyglądzie, przyczem unika się zetknięcia trzech szwów.

2. Nadymana lalka gumowa według zastrz. 1, znamienna tem, że szerokość paska obu pierścieni płaskich (3a, 3b) tworzących zamknięty pierścień wkładkowy, włożony między boczne arkusze (1, 2), zmienia się w ten sposób, iż w stanie nadę-

tym lalki szew łączący oba płaskie pierścienie wkładkowe dochodzi tylko częściowo do zewnętrznego zarysu bocznych arkuszy płaskich lub poza niego, częścią zaś pozostaje wewnątrz zewnętrznego zarysu przynajmniej jednego z bocznych arkuszy płaskich.

3. Nadymana lalka gumowa według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że zewnętrzne zarysy obu płaskich, tworzących dwupłatkowy pierścień wkładkowy, są różne.

4. Sposób wykonania nadymanej lalki gumowej według zastrz. 1 i 2 lub 3 z niewulkanizowanych dających się sklejać arkuszy gumowych, znamienny tem, że pierścień dwupłatkowy (3a, 3b) otrzymuje się zapomocą dwóch arkuszy gumowych i wycięcia otworu, przyczem pierścień ten zostaje ponownie umieszczony pomiędzy dwoma gumowymi arkuszami (1, 2) zapomocą ponownego wykroju, odpowiadającego zarysowi wykonywanej lalki w ten sposób, że otwór (5c) dwupłatkowego pierścienia powstaje wewnątrz zarysu drugiego wykroju.

L. Dorogi.

I. Dorogi.

Dr. Dorogi & Comp.

Gummifabrik A. G.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,

rzecznik patentowy.

Fig. 1.

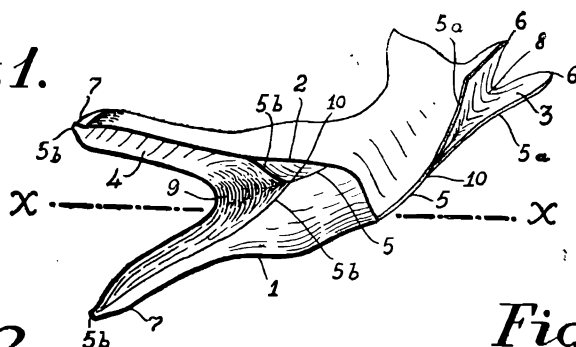

Fig. 2.

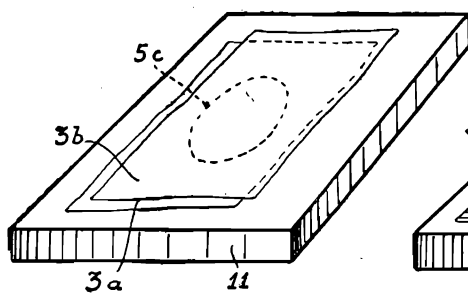

Fig. 3.

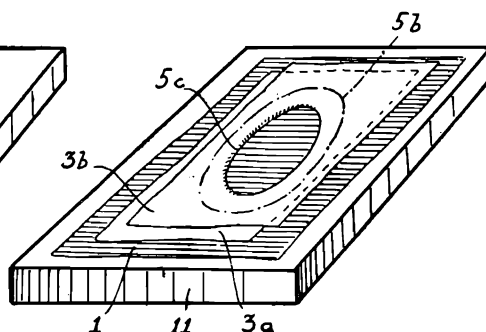

Fig. 4.

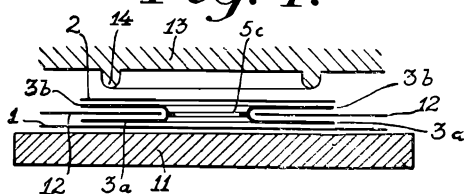

Fig. 5.

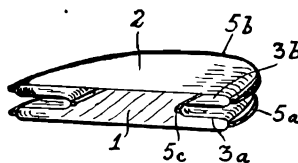

Fig. 7.

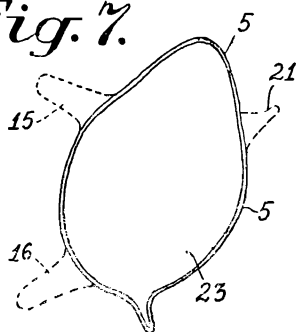

Fig. 6.

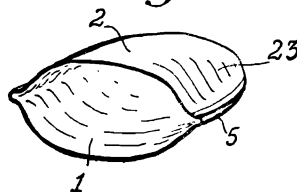

Fig. 10.

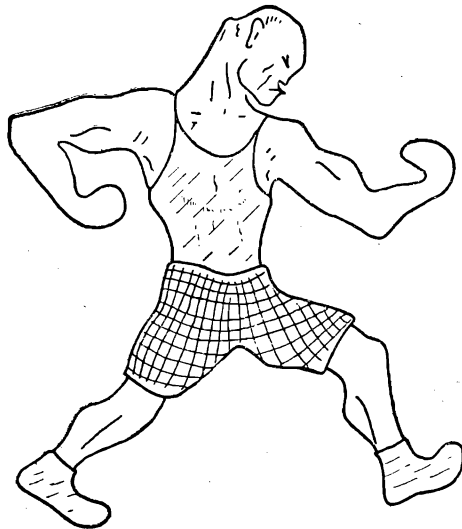

Fig. 11.

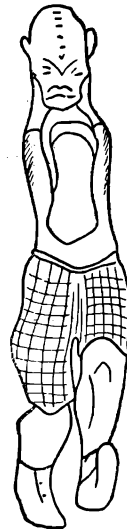

Fig. 9.

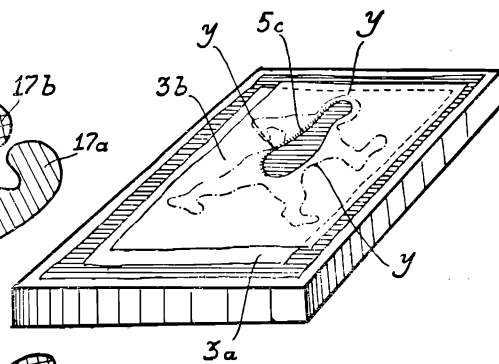
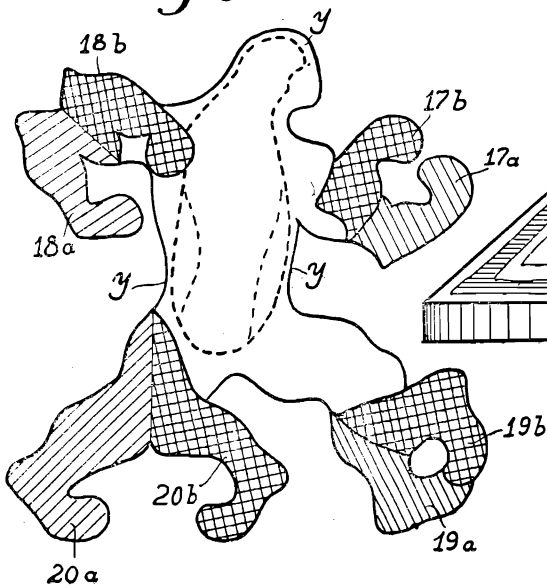

Fig. 8.